

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Arba'ah ha-ṭurim

Ṭur Even ha-‘ezer - hu ha-ṭur ha-4. me-arba'ah ha-ṭurim

Ya'aqov ben Asher

רשא ןב בקעי

Ṷin, 5573 = 1813

המ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8679

אבן העזר מו מה מט נ

מה דמ

אסורה לעולם ופי' ע"כ הוא כותב עלה התעגן לזן כופין אותו ליתן כתוב' אבל
לא פי' נראין הדברים שפע"ם שהוא יודע כופין אותו ליתן כתוב' דתוס' אמרו
ע"כ' וכתיב ה"ר' ומשנה בגמ' דכל תוכה עתה נט אע"פ שהוא חינו מוד' בקדושין
במחר בקדושותיה כדי שלא יאמרו ספי' נטשה קרובה ונתתה וכו"כ ה"ס בפ"ט (ב)

ובת' הכי אמר רב פהא הלכתא זין שמתה הוא זין שמתה ה"ס דרבי חיטי מוסרי
הדי קדושי לא דרבי הלכה דה"ס דרבי חיטי מוסרי אמר קדושי
לא דרבי מירא שמה יאמר דקדושין תופסין בלחומה דרבי אפי' אמר גיטא מוכיח
עליה וסא דרב אפי' דקדושה היא דקדושה
שמה יאמר קדושי טעות הוא ולכן חזרו
וגמלו דקדושין תופסין בלחומה ועותרת
לו ומשנה ודאי דהלכה כדמיון וכן פסקו
ה"ר יוסף קארו וז"ל וכו"כ דרבי חיטי מוסרי
זכיה ומתקם פ"ו ח"ל הנקדש את החפץ
אפי' קדשם בלאף דיוק זין שמתה היא
זין שמתה הוא זין שמתה הוא זין שמתה
אין הקדושין חוזרין לעולם אלא הם היו
נותקין גמורה שפין לה חזרה ולפי' היו
קדושי טעו' חוזרין טעוה וסמך לחומה
הטעות מתקם חסד יודע שפין קדושין
תופסין בעריות ופין זה טועה אלא גמל
וכתן נטש מתקם עכ"ל וכתב ה"ס הנגיד
הנקדש את החפץ וכו' מעורר בגמ' פסקו
הלכה וכן בסוגיות ואמרין ה"ס טעוה
דאי דרבי מירא שמה יאמר קדושי
תופסין בלחומה וכתב דרבי חיטי מוסרי
בגמ' דמנעמל' דרבי דתקן כמנעמל' בלוי
הוא עותר בקדושותיה ופי' עותרת
בלחומה ומוטב שיאמר קדושין תופסין
דלמחר בקדושותיה חתקא ליה טעוה
ע"כ דמיוס הרשב"א ז"ל עכ"ל ודרביס
אלו דכס גמון כתב ז"ל ב"ב מ"י שנת'
וכתב עוד ה"ס ופי' קדושי טעות וכו'
פי' שהוא טועה וסבור כי קדושין הוא
דבר דאי לטעות ומתקם כהא דמקדש
לחומה דלמחר' חסד יודע שפין קדושין
תופסין וכו' ה"ס לאו הכי דרבי ומוסרי
בדאי' ב"ב דמירא אפי' לנ"ד לא דרבי ה"ס
קדושי ודאי אלא קדושי טעות לא חס
מבואר וכתב עוד והנקדש לחומה וכו'
זה מחלוקת רב ושמולח בלוי' הנקדש
ובפ"ק דמניע' דרב אמר טעות פקדון
ושמולח אמר טעות מתק' ובלכתא בתים
דדיני עכ"ל *

מח אומר לה קדושין אחד אומר קרוב לו ואחר אומר קרוב לה לא תנשא
ואם ניסת לא תצא אמר' היא בעצמה נתקדשה והזרה ואומרת
פנייה אני תוך כדי ריבו' נאמנת לאחר תוך כדי ריבו' אינ' נאמנ'
ואם נותנת אמתלא לדרביה שאמר' כן החילה כדי שלא יקפצו
עליה אנשים שאינם מרוננים וכיצא בזה נאמנת ואם לאו אינה
נאמנת כתב הרמ"ב ואם קדשה עצמה לאחר הוא ספק קידושין לפיכ'
נותנת ותהא אסורה עליו ועל הכל ע"י שיבא ארוסה :

מח אומר לה קדושין אחד אומר קרוב לו ואחר אומר קרוב לה לא תנשא
ואם ניסת לא תצא אמר' היא בעצמה נתקדשה והזרה ואומרת
פנייה אני תוך כדי ריבו' נאמנת לאחר תוך כדי ריבו' אינ' נאמנ'
ואם נותנת אמתלא לדרביה שאמר' כן החילה כדי שלא יקפצו
עליה אנשים שאינם מרוננים וכיצא בזה נאמנת ואם לאו אינה
נאמנת כתב הרמ"ב ואם קדשה עצמה לאחר הוא ספק קידושין לפיכ'
נותנת ותהא אסורה עליו ועל הכל ע"י שיבא ארוסה :

לכאן גדול גרוסה ומולוה לכהן דיוס' כספ' שקיבו לענין כתוב' כן קיבו לענין
קדושין שם קדשה בלית' וזה נאחד הכל' וכתיב עוד שם דלוי' שגב' לכתוב
חלו החרוט שמיחייב עלוה החתן כשנשדכין ונורס שקבל כן וכך ומחייב עלוה
אלו נגור רחל' שגביות בכל ענין אפי' חזר וכהן או הוא או היא שכתב ה"ס ומחייב
עלנו וטעמ' ומלתי לרבותי על ויהודו לדברי עכ"ל :

והדרגות שגלה פעמים חוזרין ופעמים אין חוזרין כיצד שגלה לה בגדים
וכלי עילת דברים שעושים להשתקם כהם בבית אביה וכו'
ומשם פסקה וי שמת (דף תנו) שגולה סבלות לבית חנוי
שלה שם זק' מנה ואכל שם טעוה הן אפי' דייר אין נגבין לה אלא שם
סעודת הן דר' אלו נגבין שגלה סבלות מרובין כדי שיבואו עמוס לבית בעלה
ה"ר אלו נגבין סבלות וועשין כדי ששקמה ויהי בבית אביה אין נגבין וצגמרת
אמר רבא דוקא דרבי אכל פחות מדייר לא ואסיק' בגמ' דלכל דרין לכו דוקא
דכ"ס חס שקס דדייר אינ' נגבין ואמרין בגמ' ד

לה קדושין אחד אומר קרוב לו ואחר אומר קרוב לה לא תנשא
ואם ניסת לא תצא אמר' היא בעצמה נתקדשה והזרה ואומרת
פנייה אני תוך כדי ריבו' נאמנת לאחר תוך כדי ריבו' אינ' נאמנ'
ואם נותנת אמתלא לדרביה שאמר' כן החילה כדי שלא יקפצו
עליה אנשים שאינם מרוננים וכיצא בזה נאמנת ואם לאו אינה
נאמנת כתב הרמ"ב ואם קדשה עצמה לאחר הוא ספק קידושין לפיכ'
נותנת ותהא אסורה עליו ועל הכל ע"י שיבא ארוסה :

מח אומר לה קדושין אחד אומר קרוב לו ואחר אומר קרוב לה לא תנשא

ואם ניסת לא תצא אמר' היא בעצמה נתקדשה והזרה ואומרת
פנייה אני תוך כדי ריבו' נאמנת לאחר תוך כדי ריבו' אינ' נאמנ'
ואם נותנת אמתלא לדרביה שאמר' כן החילה כדי שלא יקפצו
עליה אנשים שאינם מרוננים וכיצא בזה נאמנת ואם לאו אינה
נאמנת כתב הרמ"ב ואם קדשה עצמה לאחר הוא ספק קידושין לפיכ'
נותנת ותהא אסורה עליו ועל הכל ע"י שיבא ארוסה :

לכאן גדול גרוסה ומולוה לכהן דיוס' כספ' שקיבו לענין כתוב' כן קיבו לענין
קדושין שם קדשה בלית' וזה נאחד הכל' וכתיב עוד שם דלוי' שגב' לכתוב
חלו החרוט שמיחייב עלוה החתן כשנשדכין ונורס שקבל כן וכך ומחייב עלוה
אלו נגור רחל' שגביות בכל ענין אפי' חזר וכהן או הוא או היא שכתב ה"ס ומחייב
עלנו וטעמ' ומלתי לרבותי על ויהודו לדברי עכ"ל :

מח אומר לה קדושין אחד אומר קרוב לו ואחר אומר קרוב לה לא תנשא

ואם ניסת לא תצא אמר' היא בעצמה נתקדשה והזרה ואומרת
פנייה אני תוך כדי ריבו' נאמנת לאחר תוך כדי ריבו' אינ' נאמנ'
ואם נותנת אמתלא לדרביה שאמר' כן החילה כדי שלא יקפצו
עליה אנשים שאינם מרוננים וכיצא בזה נאמנת ואם לאו אינה
נאמנת כתב הרמ"ב ואם קדשה עצמה לאחר הוא ספק קידושין לפיכ'
נותנת ותהא אסורה עליו ועל הכל ע"י שיבא ארוסה :

אבן העזר נ

צמ" (פס) היכא דחבל או שקס צבית ממני ומצו סולס העלה ר' אחא עד סצורה

לפני כחמיס בחומה וחמרו סבלו' העמייס ליבלו' אין נצבו' ושאין עשוין ליבלות

והיו מבקשים לו בהם סכום גדול

אפשר דר' ג'ו סדר הכי וצגדי' סכת' הויי כיצא וסכתא' : ומ"ש שחלו לו לבלול

בציוק ספסלה הדורון או סמלה הדורון ע"י פלומו והאכילו לפניה מייבע' אס חסבו

ועמתי' כדו סמטות וסיא צבית אציה אינן נצבו' : ומ"ש וסמטה צבית צבית אציה

צבית אציה סוס דינד וכולי' אלו איניס לריכ' לסחוריס צבית צבית סקדס' : ומ"ש

